

Marktconsultatie:

Inkoopstrategie Gemeenschappelijke Regeling Jeugdhulp Rijnmond (GRJR)

Verslag Marktconsultatie

4 oktober 2021

OPDRACHT C Sturing en bekostiging

Monitoring, sturing en arrangeren

Voorzitter Pim de Glas (GRJR) geeft aan de hand van een PowerPointpresentatie een toelichting op monitoring, sturing en arrangeren.

Van budgetplafonds naar budgetvolumes

In de afgelopen periode maakten de budgetplafonds deel uit van de sturingsinstrumenten. Aan het gebruik van plafonds zit evenwel een aantal nadelen, zoals geringe flexibiliteit bij gemeenten en het creëren van wachtlijsten.

Om deze problemen te tackelen wordt de overstap gemaakt naar budgetvolumes. Per type aanbieder worden er volumes bepaald, waarbinnen enige flexibiliteit wordt ingebouwd om zo nodig met middelen te kunnen schuiven. Als bijvoorbeeld een systeemaanbieder onvoldoende capaciteit kan leveren, moet er ruimte zijn om een flexaanbieder in te schakelen. Dit gebeurt met het doel om zoveel mogelijk sluitende jeugdhulp te leveren. Het is aan (samenwerkende) gemeenten om te bepalen wanneer er aanpassingen moeten plaatsvinden. Deze overstap naar budgetvolumes moet meer vrijheid gaan bieden. Het budgetvolume vormt evenwel geen garantie. Het vormt voor de aanbieder geen begrenzing terwijl de gemeente het risico loopt dat de kosten sterker gaan stijgen.

Sturing op drie niveaus

Sturing gaat voortaan op drie niveaus plaatsvinden: zorglandschap, zorgaanbieder en klantdossier.

Op het niveau van het zorglandschap vindt sturing plaats aan de hand van vast te stellen algemene KPI's en op basis van leren en ontwikkelen. Het doel is om samen met de aanbieders te bekijken hoe het zorgaanbod in de regio verbeterd kan worden. Dit komt ook terug in de systematiek van de aanbesteding, waarin een aantal ontwikkelopgaven is opgenomen om een kwalitatieve verbeterslag te maken. Met die opgaven worden de aanbieders uitgedaagd om met goede oplossingen inclusief KPI's te komen. Deze nieuwe KPI's worden toegevoegd aan reeds bestaande KPI's. Vervolgens kan een monitoring worden uitgevoerd om te onderzoeken of de resultaten ook worden gerealiseerd. De intentie is om meer op inhoud en kwaliteit te gaan sturen.

Op het niveau van de zorgaanbieder is het factorenmodel een van de sturingsinstrumenten. Het model vormt een van de ontwikkelopgaven om de gewenste kwalitatieve verbeterslag te maken. Het is de bedoeling om met dit model te bekijken welke factoren bepalend zijn voor een succesvolle jeugdhulp en op zoek te gaan naar de interventies die succesvol zijn.

Op klantniveau wordt het arrangementenmodel als sturingsinstrument verder doorontwikkeld. Van het huidige model is vastgesteld dat het minder succesvol is vanwege een aantal onzekerheden voor beide partijen. De doorontwikkeling is erop gericht de hoogte van het arrangement dichter te laten aansluiten bij de feitelijke kosten. Ook is het de bedoeling om meer flexibiliteit in te bouwen om makkelijker tussentijds te kunnen op- en afschalen en dus meer maatwerk te kunnen leveren. Het berichtenverkeer, gekoppeld aan de arrangementen, wordt nog belangrijker.

Arrangementenmodel

De doorontwikkeling van het arrangementenmodel raakt de individuele dossiers. Er wordt de komende tijd sterker geïnvesteerd in casusregie. In de regiovisie is namelijk aangegeven dat de casusregie goed ingericht moet worden en meer wordt ingezet op uniformiteit. Het doel is de casusregisseurs een betere gesprekspartner te laten zijn voor de aanbieders wat betreft de inzet voor specifieke casuïstiek. Het kort cyclisch werken hangt samen met de aanpassing in het arrangementenmodel. Regelmatige afstemming tussen de aanbieder en de casusregisseur is erop gericht om dicht bij de aanpak van de problematiek te blijven en in te kunnen spelen op de actuele ontwikkeling. De monitoring van ontwikkelopgaven en effectiviteit maken deel uit van de ontwikkelopgaven. Aan de aanbieders wordt gevraagd om indicatoren aan te geven om deze te kunnen meten. In de nieuwe aanbesteding ligt een aantal ambities voor de gemeenten. Er ligt bijvoorbeeld meer accent op de samenwerking met de aanbieders.

Inrichten van administratie

Actueel en sluitend berichtenverkeer is een van de instrumenten om op de hoogte te zijn van de (financiële) stand van zaken. Van de aanbieders wordt de inrichting van een cliëntgerichte administratie verwacht om aan te kunnen geven wat de kosten van een cliënt zijn. Daarvoor zijn diverse redenen te benoemen. Zo is inzicht in de kosten nodig om een reële prijsberekening voor een arrangement op te stellen. Daarnaast vraagt een andere inrichting van de jeugdhulp om inzicht in (kosten)efficiency. Van de aanbieders wordt hierin een bijdrage verwacht.

BREAKOUTSESSIE 1 (13.25-14.15 uur)

Deelnemers: Enver, Jeugdformaat, Mentaal Beter, Middin, Pameijer, Prokino, de Viersprong en William Schrikker

Gespreksleider: Pim de Glas (GRJR)

- Pameijer vraagt hoe het budgetvolume over de groep aanbieders wordt verdeeld en hoe dwingend die verdeling is.
Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat de financiering plaatsvindt op basis van de arrangementen. Er vindt geen verdeling plaats over de diverse aanbieders.
- Enver stelt dat gemeenten in de praktijk verschillend omgaan met de indicatiestelling en is benieuwd of op dit punt een ontwikkeling richting gemeenten wordt ingezet.
Ellen Wennink (GRJR) geeft aan dat bij het vaststellen van de regiovisie, waarvan regionale en lokale bouwstenen deel uitmaken, is besproken dat gemeenten ook naar eigen verbeterlagen kijken. De indicatiestelling valt onder het verbeteren van de casusregie en onder het verbeteren van de vraagverheldering. In aanloop naar de nieuwe contracten gaan de gemeenten in overleg om een aantal verbeteringen door te voeren. Ook na het afsluiten van de contracten zullen er nog verbeteringen worden aangebracht.
Pim de Glas (GRJR) vult aan dat er ook aan uniformiteit wordt gewerkt.
- Jeugdformaat stelt de vraag of de financiële verantwoording bij de cliëntvolgende administratie op detailniveau plaatsvindt.
Pim de Glas (GRJH) stelt dat het te bereiken doel het uitgangspunt vormt. Het gaat om een toerekening van de kosten.
- Jeugdformaat vraagt vervolgens of verschuiving van budgetvolume tussen percelen mogelijk is.
Volgens Pim de Glas (GRJR) is dat mogelijk.
- Mentaal Beter wil weten of het budget wordt meegenomen bij afschaling naar lokale partijen.
Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat bij de overgang naar lokale partijen het lokale budget gaat gelden.
- William Schrikker merkt op dat het ontbreken van een garantie bij het budgetvolume naar twee kanten werkt.
Pim de Glas (GRJR) laat weten dat dit inderdaad het geval is.
- Pameijer vraagt waar de balans ligt wat een organisatie qua capaciteit aankan. Ook vraagt zij wanneer er sprake is van flexibele inzet vanwege het bereiken van het plafond.
Pim de Glas (GRJR) stelt dat aan de systeemaanbieders een bepaalde opdracht is gekoppeld over hetgeen geleverd wordt. Wanneer sprake is van een groeiende vraag wordt aan de systeemaanbieders als totaliteit gevraagd wat men meer kan leveren. Indien de capaciteit onvoldoende is, wordt naar een oplossing gezocht en kunnen flexaanbieders worden ingeschakeld.
- Enver wil weten of voor systeemaanbieders en flexaanbieders dezelfde tarieven gelden.
Volgens Pim de Glas (GRJR) is dit het geval.
- William Schrikker stelt de vraag of het niet beter is om met het ontwikkelen van KPI's te wachten totdat de ontwikkeling van het dashboard gereed is.
Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat er op verschillende niveaus KPI's worden ontwikkeld. Daarbij wordt rekening gehouden met al bestaande KPI's. In de ontwikkelopgaven worden de zorgaanbieders uitgedaagd om met goede

oplossingen te komen. Nieuwe KPI's kunnen in de voorstellen van de aanbieders worden opgenomen. Tijdens het aanbestedingsproces is er ruimte ingebouwd voor overleg over de geschiktheid van KPI's.

- Pameijer is benieuwd of een zorgaanbieder zelf aan de knoppen kan draaien om zorg op of af te schalen in een arrangement. Het is namelijk lastig om voor iedere aanpassing de casusregisseur te benaderen. Dit kost veel tijd en gaat ten koste van het proces.

Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat de inzet van de casusregisseur nodig blijft. Wel wordt het model zo ingericht dat wijzigingen in arrangementen administratief makkelijker kunnen worden uitgevoerd.

Ellen Wennink (GRJR) vult aan dat er een eigen regiemodel wordt ontwikkeld waarin flexibiliteit is ingebouwd. Dit model wordt opgenomen in alle stukken.

Pim de Glas merkt op dat achter het nieuwe model een sturingsfilosofie zit.

De gemeenten willen namelijk betrokken zijn bij de individuele casuïstiek en dus ook bij wijzigingen. De administratieve last dient wel zo gering mogelijk te zijn.

- Jeugdformaat brengt naar voren dat Haaglanden een systeem met maximale bestedingsruimte per cliënt hanteert. Voor wijzigingen moet de zorgaanbieder weer terug naar de gemeente. De wachttijd per cliënt is tot boven de tien weken opgelopen. Het kost veel capaciteit, ook van gemeentezijde, om over iedere cliënt de dialoog te voeren.

- De suggestie wordt gedaan om naar de ervaringen in Zaanstreek/Waterland te kijken omdat deze regio in januari 2022 met een vergelijkbaar model start. Pim de Glas (GRJR) stelt dat dit planningstechnisch moeilijk is vanwege de publicatie in november.

- Enver vraagt of er ideeën bestaan over de manier waarop de niet planbare aanvullende kosten in een crisisgeval worden gedekt.

Pim de Glas (GRJR) kan deze vraag niet beantwoorden.

Volgens Enver kan de financiering in zo'n geval via een aangepast arrangement plaatsvinden. Dit is mogelijk onder voorwaarde dat het besef helder is dat crisiszorg duurder is dan reguliere zorg. Het is goed om hier extra aandacht voor te hebben. In het nieuwe model mogen systeemaanbieders voor bestaande cliënten niet meer van crisis spreken.

Pameijer geeft aan dat als een cliënt, die al in zorg is, in een crisis belandt de zorgaanbieder dit zelf dient op te lossen. Het is de vraag of de aanbieders de dienstverlening verzorgen wanneer iemand vanuit huis in een crisis belandt.

Enver stelt dat een cliënt met ambulante zorg toch in een crisisbed kan belanden.

Pameijer reageert door te zeggen dat in zo'n geval iemand al in zorg is. De discussie loopt of iemand, die al in ambulante zorg is, in aanmerking komt voor een crisisbed.

Enver stelt dat er in geval van crisis voor een bed wordt gezorgd.

- Pameijer is benieuwd naar de nieuwe rol van de casusregisseur. Er bestaat veel begripsverwarring over de casusregie.

Ellen Wennink (GRJR) deelt mee dat er een handreiking casusregie is, die echter wisselend wordt toegepast. Deze handreiking wordt opgenomen in de stukken zodat dit onderdeel voor alle partijen duidelijk is. De kans is groot dat dit onderdeel als ontwikkelopgave wordt aangemerkt. Het is wenselijk dat de casusregisseur zich op gelijke wijze verhoudt tot de specialisten als de huisarts zich verhoudt tot de specialist.

- Enver vraagt hoe er wordt omgegaan met een op- of afschaling in de lokale regie en of hierover afspraken worden gemaakt.

Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat de casusregisseur hierbij een belangrijke rol vervult. In geval van afschalen dient deze te bekijken wat er lokaal aanwezig is. Er dient een match van vraag en aanbod te zijn. Het is de taak

van de individuele gemeente om het lokale netwerk zo in te richten dat op- en afschalen mogelijk is. Iedere gemeente heeft er (financieel) belang bij om dit goed te organiseren.

- Mentaal Beter wil weten of in geval van opschaling vanuit lokaal de systeemaanbieder wordt ingeschakeld of de flexaanbieder. Pim de Glas (GRJR) stelt dat inschakeling van de systeemaanbieder de logische stap bij opschaling is. Als deze niet kan leveren, kan de flexaanbieder worden betrokken. Volgens Mentaal Beter zijn de systeemaanbieders dan te vergelijken met de preferred suppliers van het oude systeem. Ellen Wennink (GRJR) zegt dat de systeemaanbieders meer zijn dan preferred suppliers. Zij zijn ook betrokken bij de ontwikkelopgaven en innovaties.
- Pameijer vindt de nieuwe indeling een goede stap. De gemeente kan immers meer de regie nemen. Een lastig punt is evenwel hoe aan de aanbieders de opdracht wordt verstrekt om samen een dekkend landschap te bieden. Het is de vraag hoeveel partijen er nodig zijn om de goede zorg te kunnen aanbieden. Volgens Pim de Glas (GRJR) hoort deze vraag in een andere sessie.
- Enver vraagt of in de nieuwe opdrachtenstructuur is opgenomen dat voor de reguliere pleegzorg expertise en bijbehorende structuur nodig zijn om zaken als matching, extra begeleiding etc. te faciliteren. Ellen Wennink (GRJR) laat weten dat dit al gebeurt. Er loopt een project voor de werving van pleegouders evenals een project waarin ouders ambulante kunnen worden geholpen. Beide worden meegenomen. Enver merkt op dat het tarief van de regio Rijnmond het laagste van Nederland is. Pim de Glas reageert door te zeggen dat dit laatste bekend is. Dit vormt een van de punten voor de met KPMG te bespreken tariefswijziging.
- William Schrikker stelt dat de bekostiging een essentieel punt vormt bij de pleegzorg. De overtuiging bestaat dat met meer inzet veel ellende is te voorkomen. Deze inzet wordt echter niet gepleegd om eigen financiële problemen te voorkomen. Pim de Glas (GRJR) vraagt of dit betrekking heeft op extra ondersteuning voor een specifiek kind of op om meer algemene activiteiten. William Schrikker meldt dat het vooral gaat om opvoedondersteuning van de pleegouders. Het is moeilijk om pleegouders extra te ondersteunen terwijl duidelijk is wat de kwalijke gevolgen zijn als er geen ondersteuning plaatsvindt. In Rotterdam is extra ondersteuning kwalitatief minder mogelijk dan elders. Extra inzet leidt tot een meervraag in bekostiging, die prijsopdrijvend werkt. Dit probleem leidt tot een moeilijke discussie omdat preventie lokaal is georganiseerd. Pim de Glas (GRJR) stelt dat het dan de vraag is waar de activiteit wordt geplaatst. Ook is van belang hoe de preventie en ondersteuning in de praktijk verlopen en of er sprake is van een connectie met het vinden van lokale ondersteuning. William Schrikker stelt als landelijk werkende organisatie de expertise in huis te hebben om de extra opvoedondersteuning goed te kunnen leveren. Nu wordt echter een externe in 'eigen' gezinnen ingezet, van wie de kwaliteit niet is te controleren. De organisatie wil graag de eigen expertise op opvoedondersteuning inzetten om allerlei problemen te voorkomen. Ook is vanwege de hoge uitstroom meer inzet op werving nodig. De organisatie draagt nu zelf veel kosten.
- Enver laat weten dat er een pilot crisis-pleegzorg loopt, die intensief wordt ingezet. De pleegzorg is dan vaak van korte duur.

William Schrikker geeft aan dat Dordrecht een voorstel heeft geaccepteerd om in bepaalde gevallen een ander dagtarief toe te staan in het eerste jaar van plaatsing. In dat eerste jaar is veelal meer inzet nodig. De organisatie ontvangt op voorhand een hoger tarief voor de verwachte inzet en aan het einde van het eerste jaar wordt verantwoording afgelegd. Naar verwachting is het aantal problemen na een jaar geringer. Deze werkwijze gaat er vanuit dat men de gemeenten vertrouwt de gevraagde kwaliteit te leveren. Spreker is op zoek naar dat vertrouwen om te leveren wat nodig is. Daar dienen financiën tegenover te staan waarover verantwoording wordt afgelegd. Ook is een zoektocht gaande naar de balans in het nieuwe systeem wat betreft de beheersbaarheid van de bekostiging.

BREAKOUTSESSIE 2 (14.30-15.15 uur)

Deelnemers: ASVZ, Enver, 's Heeren Loo, Pluryn, Timon en Yulius

Gespreksleider: Pim de Glas (GRJR)

- Timon vraagt voor welke aanbieders de ontwikkelopgaven bestemd zijn. Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat de ontwikkelopgaven voornamelijk voor de systeemaanbieders zijn bedoeld.
- Enver stelt de vraag of er gelegenheid is tot meepraten tijdens de dialooffase of na de contractering. Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat er samen afspraken worden gemaakt en dat er bijsturingsmogelijkheden zijn. In het nieuwe model is sprake van een innovatieve werkwijze, die ook om evaluatie en wellicht bijstelling vraagt.
- Yulius wil weten of de ideeën voor de ontwikkelopgaven al bij de inschrijving vermeld dienen te worden of dat deze in de dialooffase besproken worden. Pim de Glas (GRJR) meldt dat de ideeën in de dialooffase verder worden besproken en uitgewerkt. Erwin Jacobs (GRJR) vult aan dat bij de aanbesteding hier al naar wordt gevraagd.
- Enver vraagt of er financiële ruimte is voor (wetenschappelijk) onderzoek. Volgens Pim de Glas (GRJR) zit in de ontwikkelopgaven ruimte voor investeringen in onderzoek. Onderzoek kan leiden tot een meer effectieve inzet van middelen, hetgeen een kostenbesparing kan opleveren.
- Timon wil weten of een soepele op- en afschaling van het berichtenverkeer binnen arrangementen en bij het aanvragen van verlengingen mogelijk is. Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat dit nu mogelijk is door toevoeging van een nieuw bericht.
- Timon stelt de vraag of de GRJR ook iets van de omliggende gemeenten in het berichtenverkeer verwacht. Volgens Pim de Glas (GRJR) is dat het geval. Er liggen belemmeringen in de 72 wijkteams die allemaal verschillende commissies hebben voordat het arrangement wordt toegekend. Als gevolg daarvan ligt de facturatiegraad nu niet binnen de normen. Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat het berichtenverkeer samenhangt met een goede samenwerking tussen opdrachtgever en opdrachtnemer. Door een goede organisatie binnen de gemeente is een hoge facturatiegraad te behalen, hetgeen inzicht biedt in de feitelijke kosten op dat moment. Op dit punt ligt een verantwoordelijkheid bij de gemeente. Door het loslaten van de plafonds ontstaat een prikkel bij gemeenten om het goed te doen.
- Enver wil weten wat er van aanbieders wordt gevraagd om een beter zicht te hebben op de werkelijke kosten.

Pim de Glas (GRJR) zegt dat van de aanbieders wordt verwacht dat ze naast het berichtenverkeer de administratie cliëntgericht inrichten. Dit is mede bedoeld om zicht te krijgen op de reële prijs alsook op de (kosten)effectiviteit van de ontwikkelopgaven. De GRJR is bereid om een reële prijs te betalen mits er zicht is op de kosten.

- Enver merkt op dat de casusregisseurs nu heel divers opereren. Pim de Glas (GRJR) stelt dat in de regiovisie is opgenomen dat de casusregisseurs op gelijk niveau functioneren. Timon vindt dit een mooie ambitie. Het zal echter een hele uitdaging zijn om de casusregisseurs niet alleen inhoudelijk aanspreekpunt te laten zijn maar ook tussentijds wijzigingen te laten uitvoeren. In de wijkteams moet ook veel gebeuren. Pim de Glas bevestigt dat het inderdaad een uitdaging is. De keuze voor casusregie als sturingsinstrument is een gevolg van de keuze om de plafonds los te laten.
- Er wordt aangegeven dat de organisatie uitgesloten is voor deelname aan het tarievenonderzoek vanwege een verschil van inzicht in de toedeling van kosten. Zij vraagt of dat ook uitsluiting van inschrijving voor de aanbesteding tot gevolg heeft. Pim de Glas (GRJR) stelt dat dit niet het geval is. Het is wel de bedoeling om binnen een nader te bepalen termijn het tarievenonderzoek te organiseren en te realiseren.
- Timon) wil weten of het bij meer zicht op effectiviteit op cliëntniveau om tijdschrijven gaat. Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat het niet de intentie is om naar een urenregistratie te gaan maar wel naar een cliëntvolgende registratie. Deze heeft betrekking op meer inzicht op (kosten)effectiviteit bij de ontwikkelopgaven.
- Timon geeft aan dat in het nieuwe model meer mogelijk wordt gemaakt. Het is een goede zaak dat maatwerk voorop staat. Pim de Glas (GRJR) stelt dat leren en ontwikkelen twee kernpunten in de aanbesteding zijn en een cyclisch model vormen. De intentie is om samen met de aanbieders te kijken hoe de jeugdhulp verbeterd kan worden. Erwin Jacobs (GRJR) vult aan dat in het nieuwe model een bepaalde monitoring en verantwoordelijkheid is opgenomen zodat de juiste zaken voor de cliënt gebeuren op een kostenefficiënte wijze. De gemeenten hebben de aanbieders nodig om dit systeem samen op te bouwen. Timon acht het een goede ontwikkeling om dit door te trekken naar de lokale casusregisseurs. Zij dienen de ruimte te krijgen om zo te werken.
- Timon vindt sturen op de inhoud een prima ontwikkeling. Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat het een landelijk probleem is om voor een goede onderbouwing te zorgen om voldoende budget voor de jeugdhulp te behouden. Enver vindt het een goede zaak om ambitie te tonen.
- Er wordt gevraagd of er aan de systeempartijen één budgetvolume wordt geïndiceerd of dat dit wordt opgesplitst over de zes partijen? Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat het om één indicatief budget gaat.
- Pluryn is op zoek naar de eigen positie in het nieuwe stelsel. Pluryn levert namelijk hoog-specialistische zorg. Dit zoeken geldt ook voor ASVZ. Pim de Glas (GRJR) stelt voor om dit in de volgende sessie te bespreken.
- ASVZ vraagt om extra aandacht voor de medewerkers van wijkteams bij het op- en afschalen.

- Pim de Glas geeft aan dat er een eigen opgave ligt om de wijkteammedewerkers hierin te faciliteren.
- Timon vraagt naar de ideeën om voor systeemaanbieders gemakkelijk flexibiliteit tussen percelen te organiseren.
Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat dit gebeurt volgens dezelfde filosofie om de kosten zo dicht mogelijk bij het arrangement te houden. Het arrangement wordt dan aangepast.
Erwin Jacobs (GRJR) vult aan dat het de intentie is om de flexibiliteit over de producten heen in te bouwen.
 - Enver stelt dat gemeente en aanbieders samen vorm moeten gaan geven aan de inrichting ten behoeve van een casus.
Pluryn is van mening dat de systeemaanbieders als eerste aan zet dienen te komen.
Volgens Erwin Jacobs (GRJR) kan geen enkele systeemaanbieder alles aanbieden. Gemeente en aanbieder dienen met elkaar in gesprek te gaan in het geval dat een systeemaanbieder voor een bepaalde cliënt veel onderaannemers moet aantrekken. Dit is namelijk ongewenst.
Volgens Timon zit er bij de aanbieder aan de voorkant een potentiële negatieve prikkel om een cliënt aan te nemen.
Erwin Jacobs (GRJR) zegt dat bij een te grote inzet van onderaannemers overwogen kan worden om het arrangement af te sluiten.
Timon stelt dat iedere verwijzer eigenlijk een goede afweging moeten kunnen maken.
- Pim de Glas (GRJR) wijst op de optie dat de casusregisseurs over een opschaalmodel beschikken om inhoudelijke expertise te vragen aan welke aanbieder een jongere wordt gekoppeld.
- Yulius wil weten of er knock-outcriteria bestaan.
Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat het programma van eisen onderdeel gaat vormen van de aanbesteding.

BREAKOUTSESSIE 3 (15.15-16.05 uur)

Deelnemers: iHub, Impegno, Parnassia Groep, TTJ en Yes We Can Clinics

Gespreksleider: Pim de Glas (GRJR)

- Horizon/iHUB vraagt of er na de inschrijving een dialoofase komt.
Ellen Kortekaas (GRJR) antwoordt dat er geen inschrijving komt maar een aanmelding. De aanbieders worden uitgedaagd om de kwaliteit van hun prestaties aan te geven. Voor de potentiële systeemaanbieders wordt een webinar of scholing georganiseerd om duidelijkheid te bieden over de bedoelingen en verwachtingen. Waarschijnlijk is dit na de publicatie, die op 1 november plaatsvindt.
- Horizon/iHUB wil weten of de bestaande KPI's gehandhaafd worden.
Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat een aantal KPI's standaard wordt geëist. Deze zijn gebaseerd op hetgeen nu al geregistreerd wordt. Deze KPI's kunnen worden aangevuld met KPI's die uit de ontwikkelopgave voortkomen.
- Horizon/iHUB vraagt hoe het budgetvolume wordt bepaald.
Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat voor iedere categorie aanbieders tezamen een volume wordt bepaald. Dit volume vormt echter geen garantie.
- Impegno stelt de vraag hoe het budgetvolume wordt gehanteerd als er zeer veel aanbieders zijn in een categorie.
Ellen Kortekaas (GRJR) zegt dat er een uitvraag wordt gedaan. Door eisen aan de levering te stellen gaat het om een beperkt aantal aanbieders. Ook

- kunnen er selectiecriteria aan de kwaliteit van de te leveren zorg worden gesteld. Van de aanbieders wordt verwacht te tonen over welke kwaliteiten ze beschikken. Ook dienen ze het beschikbare productievolume aan te geven. Op basis hiervan wordt een aantal partijen geselecteerd van wie verwacht wordt dat ze vorm kunnen geven aan de opdracht. Ook dient het aanbod reëel te zijn. Met de geselecteerde partijen wordt de dialoog aangegaan.
- Parnassia Groep is benieuwd of de aanmelder zich confirmeert aan de geschiktheidseisen.
Volgens Ellen Kortekaas (GRJR) is er sprake van confirmeren aan de geschiktheidseisen en de selectiecriteria.
 - Yes We Can Clinics wil weten of dit ook voor de prestatieaanbieders geldt. Ellen Kortekaas geeft aan dat de selectie bij deze groep minder complex is. Er wordt geen dialoog gevoerd omdat duidelijk is om welke dienstverlening het gaat. Wellicht wordt er wel een ontwikkelopgave voor deze groep opgesteld.
 - Horizon/iHUB vraagt of de wijkteams ook gaan werken met het factorenmodel.
Pim de Glas (GRJR) beantwoordt deze vraag bevestigend. Het factorenmodel is onderdeel van het bepalen van een arrangement.
 - Parnassia Groep wil weten of andere gemeenten zich net als Rotterdam lokaal gaan committeren aan het factorenmodel.
Pim de Glas (GRJR) zegt dat voor de regionale inzet gebruik wordt gemaakt van het factorenmodel. De lokale inzet in Rotterdam is geen garantie dat alle gemeenten dit lokaal gaan doen.
Volgens Parnassia Groep zou meer uniformiteit een pluspunt zijn.
 - Parnassia Groep vraagt of de lokale teams betrokken worden in de dialoofase.
Ellen Kortekaas (GRJR) geeft aan dat dit een moeilijk punt is. Binnen Rotterdam alleen al bestaan er veel verschillen tussen wijkteams. Voor de casusregie ligt hier een opdracht voor de gemeenten. In het bestek wordt aangegeven over welke thema's de dialoog wordt gevoerd en welke ruimte er bestaat binnen de dialoog. Een van de ontwikkelopgaven betreft de overgang naar lokaal.
 - Horizon/iHUB is benieuwd of de veiligheidsketen en de huisartsenroute ook met het factorenmodel gaan werken.
Ellen Kortekaas (GRJR) geeft aan dat de POH bij de huisarts een van de aan gemeenten gestelde doelen is.
Pim de Glas (GRJR) laat weten dat enkelvoudige problematiek bij de medische verwijzers hoort. Bij meervoudige problematiek is het wijkteam altijd actief betrokken, hetgeen een uitdaging is bij de casusregie. Gemeenten moeten ook nog een stap zetten. In de regiovisie is duidelijk aangegeven welke opdrachten de gemeenten zichzelf hebben opgelegd.
 - Horizon/iHUB vraagt of het bij de doorontwikkeling van het arrangementenmodel om een wijziging in het berichtenverkeer gaat.
Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat er geen wijzigingen in het berichtenverkeer zijn. De afrekening blijft plaatsvinden op basis van het arrangement. KPMG zal onderzoeken of de aan de arrangementen gekoppelde prijs reëel is en heeft daarvoor gegevens uit de boekhouding van de aanbieder nodig. Dit heeft gevolgen voor de bedrijfsvoering van de aanbieder. Deze krijgt ruimte om de bedrijfsvoering passend in te richten als dit nog niet het geval is.
Ellen Kortekaas (GRJR) stelt dat de ontwikkelopgave kostenefficiëntie betreft. Tijdens de dialoog zal de fasering besproken worden.
 - Horizon/iHUB) zegt dat de aanpassingen inhoudelijk plausibel klinken. Ze leggen wel een extra druk op het (financieel) beheer bij de aanbieders. De

vraag is hoe de regio omgaat met die extra druk op de capaciteit van aanbieders en of er een financiële vergoeding tegenover staat. Sinds de transitie is er meer zicht op de werkelijke kosten. Bij de kosten dienen ook de kosten van de ondersteunende diensten te worden meegenomen. Parnassia groep stelt dat aansluiting op de landelijke kaders een bijdrage levert.

- Horizon/iHUB) acht het nodig om duidelijk voor ogen te hebben welk doel wordt gemonitord en op welk niveau. Vanuit het niveau van het berichtenverkeer is veel informatie te halen. De kracht van de regio ligt in het beschikken over alle informatie. Een systeemaanbieder beschikt alleen over de eigen informatie.
Pim de Glas (GRJR) reageert door te zeggen dat er wordt bekeken of aan het berichtenverkeer codes kunnen worden toegevoegd om betere analyses te maken.
- Yes We Can Clinics wil weten of de grotere flexibiliteit ook geldt voor de overgang van een crisisbed naar een andere behandelsetting
Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat de aanpassing in arrangementen eenvoudig moet zijn, zeker in crisissituaties. Op dit punt ligt ook een uitdaging bij de gemeenten.
- Yes We Can Clinics is benieuwd of de indicatiesteller of de zorgaanbieder de inhoud bepaalt van het arrangement en hoe dit loopt via de huisartsenroute. Omdat de praktijk vaak anders is, is het lastig om uniform te rapporteren. Ellen Kortekaas (GRJR) stelt dat risico's ook kansen bieden. Het is goed als de aanbieders al nadenken over mogelijke oplossingen die zij kunnen bieden. Parnassia Groep acht het nuttig om de sleutelfiguren van de aanbieders samen te laten overleggen over mogelijkheden om samenhang te creëren.
- Horizon/iHUB vraagt of het mogelijk is om meer BSN's te koppelen aan één arrangement. Dit kan meer innovatie opleveren.
Pim de Glas (GRJR) antwoordt dat deze vraag wordt meegenomen.
- Horizon/iHUB wil weten hoe het zit met de hogere declaratiegraad.
Pim de Glas (GRJR) geeft aan dat om een samenspel tussen gemeenten en aanbieders gaat. Van de aanbieders wordt verwacht dat zij geen zaken laten liggen.
- Horizon/iHUB merkt op dat de regeling nu Comply or complain is. De vraag is hoe de verantwoording moet plaatsvinden en wat de procesafspraken zijn. Het is goed om hier heldere afspraken over te maken.
Ellen Kortekaas (GRJR) geeft aan dat de dialoog kan worden gevoerd over de mogelijkheden van de aanbieder om de risico's te beïnvloeden en oplossingen aan te dragen.

